

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček.“

Štev. 8.

V Ljubljani, 1. avgusta 1898.

Leto XXVIII.

Poleten zvezdogled.

Pred hišo poletne noči
 Ivanček na klopi leži;
 Leži tam in premišljuje,
 Pa luno zvesto premotruje:
 „Ti, luna, odkodi prihajaš?
 Vsak večer tam gori ustajaš,
 Ustajaš in gledaš nas —
 Odkodi si, luna, odkodi,
 Ki siješ lepo povesdi
 In svetiš ponočni čas?“
 Pa luna pomika se više,
 Čarobno obseva hiše;
 Obseva Ivančka in gleda,
 Kakó se Ivanček jej čudi,
 Kakó se spoznati jo trudi.

Ivanček se tega zaveda,
 Pa lunici beseduje:
 „Ti, lunica, svitla in zala,
 Ti skrita ne boš mi ostala —
 Prej bila si bitje mi tuje,
 Sedaj si mi dobra znanka:
 Ti, luna, ti si gorjanka;
 Ker vselej z gorá prisiješ
 In znova za gore se skriješ —
 Ti nisi kraljevske krvi,
 Četudi krog tebe žari...“
 Pa luna pomika se više,
 Čarobno obseva hiše;
 Pomika se svojo pot dalje —
 Pred hišo Ivanček zaspal je.

A. P.

